

принципом класифікації течій вчений вважав не теоретичний принцип, а так звану “педагогічну теорію, систему”.

Велику цінність для розвитку сучасної компаративістики представляє “Хрестоматія сучасних педагогічних течій” А.Гергета та А.Готалова-Готліба.

Таким чином, на початку ХХ ст. вітчизняна педагогіка мала значний досвід збору та обробки матеріалів про стан освіти та педагогічної науки за рубежом. Величезний порівняльно-педагогічний потенціал творчої спадщини вітчизняних науковців того часу не був використаний у радянські часи.

1. Русова С. Нова школа // Вибрані твори. – К.: Освіта, 1996. – С. 207-221.

2. Сбруєва А.А. Порівняльна педагогіка. – Суми, 1999. – С. 14-15.

ТИПОВІ КОМУНІКАТИВНІ СИТУАЦІЇ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ PRESENT PERFECT TENSE НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Сергій Тюпа,

IV курс, факультет романо-германської філології.

Науковий керівник – Завгородня Т. К., доктор педагогічних наук, професор.

Принцип комунікативної спрямованості у вивченні іноземної мови означає побудову моделей процесу реального спілкування. Як засвідчує проведене дослідження, такі моделі є надзвичайно ефективними і цікавими для учнів, але вони, на жаль, рідко вживаються вчителями, оскільки їх розробка вимагає чимало часу. В той же час успішне закріплення будь-якого граматичного чи лексичного матеріалу неможливе без його опрацювання в комунікативних ситуаціях. Тому вчителям і методистам доцільно розробляти типові ситуації для кожної з тем, що вивчаються учнями. Такі моделі повинні відповідати наступним основним вимогам: доступність, простота, гнучкість та реалістичність. Останнє означає, що модель ситуації повинна мати свій аналог в реальному житті.

Як приклад ми пропонуємо комунікативні ситуації для вивчення і закріплення граматичної теми Present Perfect Tense, яка викликає певні труднощі в школярів [1, с.135].

Спочатку необхідно, щоб учні до певної міри оволоділи формальною стороною Present Perfect, тобто знали, як цей час утворюється та запам'ятали хоча б декілька Past Participles найбільш вживаних дієслів. Фактично, з огляду на насичений навчальний план і обмежену кількість годин, комунікативні ситуації можуть бути застосовані вже тільки під час закріплення теми.

Для проведення першої, найлегшої для сприйняття ситуації, необхідно виготовити декілька табличок з англійськими назвами країн, які вже відомі учням, потім розставити їх на вільних партах і запропонувати учням здійснити “подорож”, відвідавши щонайменше три країни. Найкращим буде порадити їм відразу записати, де вони “побували”. Як показує досвід практики в школі, галас і метушня, які нерідко спостерігаються в даній ситуації, не заважають досягти мети уроку. Для ефективного застосування даної методики для учнів необхідно встановити часове обмеження, скажімо, на 2 хвилини, на “відвідування” трьох “країн”, і за командою вчителя після завершення “подорожі” діти повертаються на свої місця. Потім учні складають діалог за типом:

A: - Where have you been?

B: - I've been to Canada. And where have you been?

A: - I've been to Mexico. Have you been there?

B: - No, I haven't, but I've also been to England.

Діалог складають усі, опитувати можна вибірково.

Для наступної комунікативної ситуації доцільно використати груповий метод роботи, поділивши клас на дві команди. Їм роздаються картки з реченнями, в яких вказується результат або наслідок певної дії. Завдання учнів – здогадатися, що це була за дія. Наприклад, якщо в картці написано “Jane has a new pen”, речення, запропоновані учнями, можуть бути наступні: “Jane has bought a pen” або “Jane has found a pen”. Іншими зразками речень можуть бути: “The door is open”, “My shoes are clean”, “I have a good mark”, “My sister is happy”, “I don't have a pencil” etc. Потім вчитель зачитує вголос приклади на картках, а члени кожної з команд по черзі дають свій варіант речення у Present Perfect Tense. Досвід показує, що участь учнів у даній комунікативній ситуації розвиває їх пізнавальну активність, викликає бажання вчитися, адже для змагання з іншою командою вони повинні застосувати чимало фантазії.

Для третьої комунікативної ситуації найзручнішим є метод “натовпу”. Кожен з учнів отримує картки зі словосполученнями типу “to drive a car”, “to see a filmstar”, “to write a poem”. Кількість словосполучень може змінюватись залежно від наявного часу чи здібностей учня. Потім діти, вільно пересуваючись по класу, повинні задавати один одному питання типу:

“Have you ever driven a car?”

“Have you ever seen a filmstar?”

Отримавши відповіді, вони, на прохання вчителя, повідомляють з використанням Present Perfect Tense про своїх однокласників те, що дізналися з їхніх відповідей. Наприклад, “Petro has never driven a car”.

Система таких комунікативних ситуацій, в яких використовується Present Perfect Tense, дозволяє дітям на належному рівні опанувати цей складний граматичний матеріал. Для цього вчителям необхідно розробити

моделі кожної з типових ситуацій, що є надзвичайно кропіткою працею. Аналогічно ми пропонуємо розробляти моделі комунікативних ситуацій для кожної з тем, які вивчаються в школі і зробити їх основою не тільки закріплення, але й вивчення навчального матеріалу.

1. Rogova. Methods of Teaching English. – М., 1975. – 237р.